

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 333/2022
05.05.2022. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Биљане Синановић, председника већа, Радмиле Драгичевић Дичић, Светлане Томић Јокић, Дубравке Дамјановић и Милене Рашић, чланова већа, са саветником Андреом Јаковљевић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног Стевана Кнежевића, због кривичног дела тешко убиство у покушају из члана 114. тачка 11) у вези члана 30. Кривичног законика у стицају са кривичним делом недозвољена производња, држање, ношење и стављање у промет експлозивних материја из члана 348. став 4. у вези става 1. Кривичног законика, одлучујући о захтевима за заштиту законитости бранилаца окривљеног Стевана Кнежевића, адвоката Александра Милићевића и Немање Милетића, поднетим против правноснажних решења Вишег суда у Београду К 275/19 од 05.11.2021. године и К 275/19 – Кв 5585/21 од 11.01. 2022. године, у седници већа одржаној дана 05.05.2022. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈАЈУ СЕ, као неосновани, захтеви за заштиту законитости бранилаца окривљеног Стевана Кнежевића, адвоката Александра Милићевића и Немање Милетића, поднети против правноснажних решења Вишег суда у Београду К 275/19 од 05.11.2021. године и К 275/19 – Кв 5585/21 од 11.01. 2022. године.

Образложење

Решењем Вишег суда у Београду К 275/19 од 05.11.2021. године одбијен је захтев за накнаду трошкова окривљеном Стевану Кнежевићу.

Решењем Вишег суда у Београду К 275/19 – Кв 5585/21 од 11.01. 2022. године одбијене су као неосноване жалба браниоца окривљеног Стевана Кнежевића, адвоката Александра Милићевића са допуном и жалба браниоца истог окривљеног, адвоката Немање Милетића, изјављене против првостепеног решења.

Против наведених правноснажних решења захтеве за заштиту законитости благовремено су поднели:

-бранилац окривљеног Стевана Кнежевића, адвокат Александар Милићевић, због повреде закона из члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП са предлогом да Врховни касациони суд усвоји захтев и донесе пресуду којом ће у целости укинути побијана решења и предмет врати нижестепеном суду на поновно одлучивање или да побијана решења преиначи у целости и усвоји захтев браниоца за накнаду трошкова кривичног поступка.

Поред тога овај бранилац је дана 21.03.2022. године овом суду поднео и допуну захтева за заштиту законитости, која није разматрана, с обзиром да је неблаговремена јер је поднета након протекла рока од 30 дана прописаног чланом 485. став 4. ЗКП, имајући у виду да је окривљени другостепено решење примио дана 28.01.2022. године.

-бранилац окривљеног Стевана Кнежевића, адвокат Немања Милетић, због повреде закона из члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП са предлогом да Врховни касациони суд усвоји захтев и донесе пресуду којом ће у целости укинути побијана решења и предмет вратити нижестепеном суду на поновно одлучивање или да побијана решења преиначи у целости и усвоји захтев браниоца за накнаду трошкова кривичног поступка.

Врховни касациони суд је доставио примерке захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу сходно одредби члана 488. став 1. ЗКП, те је у седници већа коју је одржао у смислу члана 490. ЗКП, без обавештавања Републичког јавног тужиоца и бранилаца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета и правноснажна решења против којих су захтеви за заштиту законитости поднети, па је по оцени навода изнетих у захтевима, нашао:

Захтеви за заштиту законитости бранилаца окривљеног Стевана Кнежевића, су неосновани.

Браниоци окривљеног Стевана Кнежевића, у захтевима за заштиту законитости на идентичан начин, иако не нумеришу, као разлог подношења захтева истичу повреду закона из члана 441. став 4. у вези члана 261. и 265. став 1. ЗКП, учињену на штету окривљеног наводећи да је суд морао да из укупних трошкова кривичног поступка издвоји оне трошкове који се односе на кривично дело за које је окривљени правноснажном пресудом ослобођен од оптужбе и које стога није дужан да плати.

Врховни касациони суд изнете наводе захтева за заштиту законитости бранилаца окривљених оцењује као неосноване из следећих разлога:

Из списка предмета произилази да је правноснажном пресудом Вишег суда у Београду К 275/19 од 02.07.2020. године окривљени Стеван Кнежевић оглашен кривим због извршења кривичног дела тешко дело против опште сигурности из члана 288. став 1. у вези члана 278. став 1. и 3. Кривичног законика у стицају са кривичним делом недозвољена производња, држање, ношење и стављање у промет оружја и експлозивних материја из члана 348. став 4. у вези става 1. Кривичног законика, па је осуђен на јединствену казну затвора у трајању од 4 године у коју му је урачунато време проведено у притвору и на мери забране напуштања стана.

Наведена пресуда преиначена је пресудом Апелационог суда у Београду Кж1 1032/20 од 24.03.2021. године тако што је окривљени Стеван Кнежевић, у првом ставу, оглашен кривим због извршења кривичног дела недозвољена производња, држање, ношење и стављање у промет оружја и експлозивних материја из члана 348. став 4. у вези става 1. Кривичног законика и осуђен на казну затвора у трајању од 3 године у коју му се урачунава време проведено у притвору и на мери забране напуштања стана, док је ставом другим изреке пресуде ослобођен од оптужбе да је извршио кривично дело тешко убиство у покушају из члана 114. тачка 11) у вези члана 30. Кривичног законика у вези члана 19. став 1. и 2. Кривичног законика и сходно члану 265. став 1. ЗКП, одређено је да трошкови кривичног поступка у том делу падају на терет буџетских средстава суда.

Одлучујући о захтеву бранилаца за накнаду трошкова кривичног поступка окривљеном Стевану Кнежевићу Виши суд у Београду донео је побијана правноснажна решења.

Одредбом члана 264. став 1. ЗКП, прописано је да ће суд, када окривљеног огласи кривим, у пресуди изрећи да је окривљени дужан да накнади трошкове кривичног поступка. Ставом 2. истог члана прописано је да лице које је окривљено за више кривичних дела није дужно да накнади трошкове у погледу дела за које је ослобођен од оптужбе, уколико се ти трошкови могу издвојити из укупних трошкова.

Наведеном законском одредбом предвиђено је издвајање трошкова кривичног поступка само под условом да суд нађе да се ти трошкови могу издвојити из укупних трошкова, али не и обавеза суда да то мора да учини.

Виши суд у Београду је на основу података у списима предмета, нашао да се у конкретном случају не могу издвојити трошкови кривичног поступка настали у погледу кривичног дела за које је окривљени ослобођен од оптужбе, из разлога, што је за оба кривична дела која су окривљеном оптужбом стављена на терет, а која су извршена у исто време, на истом месту и у склопу истог догађаја, све до правноснажног окончања, вођен јединствен кривични поступак и што су се обављена вештачења, сви главни претреси и одржани и неодржани и све остале радње суда, као и радње бранилаца истовремено односиле на оба кривична дела.

При томе, исте наводе, садржане у захтеву за заштиту законитости, браниоци окривљеног истицали су и у жалби изјављеној против решења Вишег суда у Београду К 275/19 од 05.11.2021. године, а другостепени суд је нашао да су ти жалбени наводи неосновани и за прихватање као правилног правног становишта првостепеног суда – да се у конкретном случају не могу издвојити трошкови кривичног поступка настали у погледу кривичног дела за које је окривљени ослобођен од оптужбе суда (страна 2. други и трећи пасус), на страни 3. у последњем пасусу и на страни 4. у првом пасусу, образложења решења Вишег суда у Београду К 275/19 – Кв 5585/21 од 11.01. 2022. године, изнео разлоге које у свему као јасне и правилне, прихвата Врховни касациони суд и на исте упућује, сходно одредби члана 491. став 2. ЗКП.

Када се има у виду чињеница да је суд одлучио да трошкови кривичног поступка у односу на ослобађајући део пресуде падају на терет буџета, применом одредбе члана 265. став 1. ЗКП, неосновано се захтевима бранилаца окривљеног указује да је суд био дужан да окривљеног у смислу члана 265. став 1. ЗКП, ослободи од обавезе накнаде трошкова кривичног поступка у делу који се односи на кривично дело за које је ослобођен од оптужбе. Међутим, оно на шта се односе захтеви бранилаца је да се окривљеном на терет буџетских средстава накнаде трошкови кривичног поступка које је имао на име одбране од стране бранилаца. Имајући у виду да одредба члана 264. став 2. ЗКП, прописује само могућност ослобађања окривљеног да накнади трошкове у погледу дела за које је ослобођен од оптужбе, али не и обавезу суда да окривљеном у таквој ситуацији плати трошкове одбране, а да се у конкретном случају ради о јединственој одбрани у једном кривичном поступку, где се накнада и награда браниоцима не могу раздвојити, то су наводи захтева бранилаца неосновани.

С обзиром на наведено, Врховни касациони суд налази да побијаним правноснажним решењима није учињена повреда закона из члана 441. став 4. ЗКП, па су супротни наводи захтева за заштиту законитости бранилаца окривљеног Стевана Кнежевића, оцењени као неосновани.

Из напред наведених разлога, Врховни касациони суд је, на основу члана 491. став 1. и 2. ЗКП, донео одлуку као у изреци ове пресуде.

**Записничар-саветник,
Андреа Јаковљевић,с.р.**

**Председник већа-судија,
Биљана Синановић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић